

Пайғамбарлық Рухы: Жетектеу және Үйрету

Хабақұқтың екі кестесі

Jeff Pippenger

2012-10-15

Абақұқтың екі тақтасы 95-тен 3-бет

Кіріспе: Абақұқтың екі кестесінің негізі

Бұл топтама «Хабақұқтың екі кестесі» деп аталады. Осы уақытқа дейін біз 1843 және 1850 жылдардағы Кестелерден белгілі бір шындықтарды алып келдік; қазірше оларды Киелі жазба арқылы қорғау үшін емес, қайта Эллен Уайттың осы шындықтарды құптайтынын орнықтыру үшін. Біздің тұжырымымыз мынау: егер сіз осы іргелі шындықтарды теріске шығарсаңыз, онда сонымен бір мезгілде Пайғамбарлық Рухын да теріске шығарасыз. Біз ең алдымен осыны ресми түрде тіркеп қоюды қалаймыз.

Миллериттер тарихына және Түн ортасындағы айқайға шолу

Алғашқы баяндамамызда біз Миллериттердің тарихын, 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі межелік белгілерді баяндап өттік. Соңғы баяндамамызда біз кідіріс уақытынан бастап 1844 жылғы 22 қазанда есіктің жабылуына дейінгі тарихты неғұрлым мұқият қарастырып, сол уақытты Түн ортасындағы айқай деп айқындадық. Түн ортасындағы айқай тарихқа 1844 жылғы 12–17 тамыздағы Exeter Camp Meeting кезінде енді және 1844 жылғы 22 қазанға дейін жалғасты. 1844 жылғы наурызда басталған кідіріс уақыты Түн ортасындағы айқайдың және оның хабарын жариялауға дайындалған халықты әзірлеген тазарту үдерісінің бір бөлігі болып табылады.

Кеше біз осыны жүректеріңіз бен ақыл-ойларыңызда орнықтыруға үміттендік. Құдай Сөзіндегі кідіру уақытына қатысты барлық мысалдар дүниенің ақыры туралы айтады. Эллен Уайт 1 Қорынттықтарға 10:11-ге түсініктеме бере отырып былай дейді: «Ежелгі пайғамбарлардың әрқайсысы өздері өмір сүрген күндерден гөрі біздің күніміз үшін көбірек сөйледі». 1 Қорынттықтарға 10:11-де былай делінген: «Ал бұлардың бәрі соларға өнеге ретінде болды да, дүниенің ақыры жеткен бізге ескерту үшін жазылды». Миллериттердің тарихы — дүниенің ақырында болатын нәрселердің тарихы. Кідіру уақыты және одан кейін не болатыны туралы осы киелі кітаптық тарихтардың бәрі Миллериттердің кідіру уақытында және Түн ортасындағы айқайда не болатынын бейнелейді. Біз бұл нәрселерді түсінуіміз керек, өйткені тарих қайталануға тиіс.

2520: Эллен Уайттың құптауы

Біз бұл сызбалардағы алғашқы мәселемен айналысып келеміз, дегенмен оны көп атай қойған жоқпыз. Біз айқын көрсеткіміз келетін және Эллен Уайт анық құптайтын алғашқы ілім — 2520. Алғашқы екі баяндама бізді осы жерге алып келу үшін жасалған болатын.

Ертең таңертең біз осы сызбадағы «Күнделіктіні» қарастыруды бастаймыз.

Жаратқан Иенің жетелеуі мен тәлімі туралы еске алу

«Life Sketches» кітабының 196-бетінен бастайық: «Жаратқан Иенің бізді қалай жетелеп келгенін және өткен тарихымыздағы Оның үйретуін ұмытып қалмайынша, болашақтан қорқатын ештеңеміз жоқ». Мәсіхші адамның болашаққа қатысты қорқатын жалғыз нәрсесі — жолдан тайып, құрып кету. Қорқатын нәрсе — мәңгілік өмірге ие бола алмау. Мұнда Уайт қарындас болашақтан қорқатын ештеңеміз жоқ, тек екі нәрседен басқа, дейді. Бұл — Адвентизмдегі Пайғамбарлық Рух жазбаларында жиі кездесетін үзінді, бірақ оның қандай жетекшілік пен қандай ілімдерді меңзеп отырғанын біреудің таратып айтқанын өте сирек естисіз.

Оның айтып отырған жетектеуі — Түн ортасындағы үндеудің тарихы екенін біз көрсетеміз. Түн ортасындағы үндеудің тарихында Мәсіх кідіру уақытында, Түн ортасындағы үндеудің келуі мен жариялануында, сондай-ақ 1844 жылғы 22 қазанда есіктің жабылуында жетекшілік етті. Ол сол тарихты Өзімен бірге Сенім арқылы Ең Киелі Орынға кіре алатын бір халықты қалыптастыру үшін белгіледі. Біз Оның ілімдерімен қатар, сол айрықша тарихты ұмытып кетуден де қорқуымыз керек.

Түн ортасындағы Айқайды туғызған белгілі бір ілімнің болғанын көрсетеміз. Ол ілім 1840 жылғы 11 тамызда Осман империясының күйреуі де емес, Миллерит тарихындағы Екінші Періштенің Хабарының тарихында келген өлілердің күйі туралы ілім де емес. Түн ортасындағы Айқайды туғызған нәрсе — Миллерит тарихындағы, Жаратқан Ие басшылық еткен, белгілі бір ілім болды; сондықтан біз болашақтан қорқатын ештеңеміз жоқ, тек Оның басшылығын және Оның ілімін ұмытып кетпесек болғаны.

Оның жетелеуінің де, Оның үйретуінің де нышаны — Түн ортасындағы айғай деп пайымдаймыз. Енді Эллен Уайттың алғашқы аянындағы мына үзіндіні қайтадан оқиық:

«Осы жолмен адвент халқы жолдың арғы шетінде орналасқан қалаға қарай сапар шегіп бара жатты. Жолдың басында, олардың арт жағында жарқын бір нұр орнатылған еді; періште маған оның түн ортасындағы айқай екенін айтты. Бұл нұр бүкіл жол бойына сәуле шашып, олардың сүрінбеуі үшін аяқтарына жарық беріп тұрды. Егер олар өз көздерін дәл алдарында болып, оларды қалаға бастап бара жатқан Исаға қадап тұрса, аман еді. Бірақ көп ұзамай кейбіреулер қажып, қаланың әлі тым алыс екенін айтып, оған осыған дейін-ақ кіріп қойған болармыз деп күттік деді. Сонда Иса Өзінің даңқты оң қолын көтеріп, оларды жігерлендіретін; ал Оның қолынан адвент тобының үстіне тербеле түскен бір нұр шығып, олар: “Аллилуйя!” — деп дауыстады. Ал басқалары болса, арттарындағы нұрды ойланбастан теріске шығарып, өздерін осынша алысқа бастап шыққан Құдай емес еді деп айтты.»

Олар Түн жарымындағы дауысты теріске шығарып жүр, әрі Түн жарымындағы дауыспен байланыстырып, Жаратқан Ие оларды сол Түн жарымындағы дауыста бастап жүрген жоқ деп уәж айтуда. Олар Түн жарымындағы дауыстағы Құдайдың басшылығын теріске

шығаруда.

Олардың артындағы жарық өшіп қалды да, аяқтарының асты қап-қара түнекке бөленді; сондықтан олар сүрініп, межеден де, Исадан да көз жазып қалып, жолдан тайып, төмендегі қараңғы да зұлым дүниеге құлап түсті.

Мәтінмен ішіндегі Түн жарымындағы айқай

2520 мәселесіне кіріспестен бұрын, оны тарихи тұрғыдан өз орнына қою үшін, Түн ортасындағы айқайдың тарихына тағы бір рет назар аударамыз.

«Ұлы Күрестің» 391–395-беттерінен: «Жаратқан Иенің келуі алғаш рет күтілген мерзім, 1844 жылдың көктемі, өтіп кеткен кезде,» — бұл кідіріс уақыты, алғашқы түңілу — «Оның көрінуін сеніммен күткендер бір мезгіл күмән мен белгісіздікке душар болды. Дүние оларды мүлде жеңіліске ұшырап, алдануды қастерлеп келгендер деп санағанымен, олардың жұбаныш көзі бәрібір Құдай сөзі болып қала берді. Көптеген адамдар Жазбаларды зерттеуді жалғастырып, өз сенімдерінің дәлелдерін қайтадан тексеріп, қосымша нұр алу үшін пайғамбарлықтарды мұқият зерттей берді».

Егер мұны көп адам істеген болса, демек, мұны істемегендер де болған. Мұнда «олар» деп айтылмайды; «көп» деп айтылған — демек, мұнда екі топ бар.

Олардың ұстанымын қолдайтын Киелі кітап куәлігі айқын да бұлтартпас болып көрінді. Қате түсіну мүмкін емес белгілер Мәсіхтің келуі жақын екенін нұсқап тұрды. Күнәкарлардың тәубеге келуінде де, мәсіхшілер арасындағы рухани өмірдің жаңғыруында да көрінген Жаратқан Иенің айрықша батасы бұл хабардың Көктен екенін куәландырған еді. Сенушілер өздерінің үміттері ақталмай қалғанын түсіндіре алмағанымен, өткен тәжірибелерінде Құдайдың Өздерін жетелеп келгеніне нық сенімді болды.

Олар екінші келу уақытына қатысты деп қарастырған пайғамбарлықтармен астаса өрілген, олардың күмән мен тағатсыз күтуде тұрған күйіне айрықша лайықталған тәлім болып, оларға қазіргі кезде ақыл-саналарына күңгірт көрінген нәрсенің өз уақытында айқын болатынына сеніммен төзімділікпен күтуді жігерлендірді.

Сол абзацта былай делінген: «Олар Екінші келудің уақытына қатысты деп қарастырған пайғамбарлықтармен өзара астасып жатқан . . . » Олар Екінші келуге қатысты деп қандай пайғамбарлықтарға сенді? 2520-ға, 2300-ге және 1335-ке. Олар осы үш уақыттық пайғамбарлықтың бәрі 1843 жылы аяқталады, ал бұл Екінші келу деп сенді.

Осы пайғамбарлықтардың қатарында Аббақұқ 2:1–4-тегі мына сөздер де болды: «Мен қарауыл орнымда тұрамын, мұнараға шығып орналасамын да, Ол маған не айтарын және мен әшкереленгенімде не деп жауап берерімді көру үшін қадағалап тұрамын. Сонда Жаратқан Ие маған жауап беріп, былай деді: Аянды жазып ал да, жүгіріп бара жатып оқи алатындай етіп, оны тақталарға анықтап түсір. Өйткені бұл аян әлі белгіленген уақытқа арналған, бірақ ақырында ол сөйлеп, өтірік айтпайды; егер ол кешеуілдегендей болса, соны күт, өйткені ол міндетті түрде келеді, кешікпейді. Міне,

тәкаппарланған жанның жаны оның ішінде түзу емес; ал әділ адам өз сенімі арқылы өмір сүреді».

1842 жылдың өзінде-ақ осы пайғамбарлықта берілген: «Көріністі жаз да, оны тақталарға айқын етіп түсір, оны оқыған адам жүгіріп өтсін» деген нұсқау Чарльз Фитчке Даниял мен Аян кітаптарындағы көріністерді бейнелеп көрсету үшін пайғамбарлық кесте дайындауды меңзеді. Бұл кестенің жариялануы Абақұққа берілген әмірдің орындалуы деп қарастырылды. Алайда сол кезде ешкім де осы пайғамбарлықтың өзінде көріністің орындалуында болатын көзге көрінерлік кідіріс — аялдау уақыты — көрсетілгенін байқамады. Көңіл қалушылықтан кейін бұл Жазба айрықша мәнді болып көрінді: «Өйткені бұл көрініс әлі де белгіленген уақытқа арналған, бірақ ақырында ол сөйлейді де, өтірік айтпайды; егер ол кідірсе, оны күт; өйткені ол сөзсіз келеді, кешікпейді. . . . Ал әділ адам өз сенімі арқылы өмір сүреді».

1843 жылғы кесте және пайғамбарлық рухы

Сіз тұрақты қызмет атқарасыз ба, әлде тұрақты емес қызмет атқарасыз ба — бұл Эллен Уайт тиісінше конференциялық қызмет пен өзін-өзі қамтамасыз ететін қызметке қолданатын атаулар. Адвентизмдегі жетекші өзін-өзі қамтамасыз ететін қызметтерге барсаңыз да, не Бас Конференцияға немесе Киелі кітаптық зерттеу институтына барсаңыз да, егер олардан 1843 жылғы Кесте туралы сұрасаңыз, олар: «Бұл Кестеде көптеген қателер бар», — дейді. Олар осы Кестедегі кейбір сандардағы «бір қателіктің» үстінен Иеміздің Өз қолын ұстап тұрғанын айтатын Эллен Уайтпен келіспейді.

Бірақ олар өздерін Құдай Сөзіне де қарсы қояды. Хабаққұқта бұл аянның «... өтірік айтпайтыны» айтылған. Пионерлер 1843 жылғы Кестеге енгізуге тиіс болған аян — әрі олар оны енгізді — Хабаққұқ 2-тараудың орындалуы болып табылады. Олар осы Кестеге орналастыруға тиіс болған аян — міне осы, ал Хабаққұқ 2 бұл аянның «... өтірік айтпайтынын» айтады. Сондықтан, егер сіз бұл Кесте «қателерге толы» дейтін болсаңыз, онда сіз Пайғамбарлық Рухына да, Киелі кітапқа да қарсы шығасыз.

Езекиелдің пайғамбарлығының бір бөлігі де сенушілер үшін күш пен жұбаныш көзі болды: «Маған Жаратқан Иенің сөзі келіп, былай деді: Адам ұлы, сендерде Израил жерінде: “Күндер ұзарып барады, әрі әрбір аян жүзеге аспай қалады”, — дейтін бұл мақал не? Сондықтан оларға айт: Құдай Ие былай дейді: ... Күндер таяп қалды, әрі әрбір аянның орындалуы да. ... Мен сөйлеймін, әрі Мен айтатын сөз орындалады; енді ол кідірілмейді». «Израил үйіндегілер: “Ол көріп тұрған аян әлі көп күндерге арналған, әрі ол тым алыс замандар туралы пайғамбарлық етеді”, — дейді. Сондықтан оларға айт: Құдай Ие былай дейді: Менің сөздерімнің ешбірі енді кідірілмейді, қайта Мен айтқан сөз жүзеге асады». Езекиел 12:21–25, 27, 28.

Ғибадат етушілердің екі тобы

Оның құлшылық етушілердің екі тобы туралы айтып отырғанына назар аударыңыз. Ол осы түңіліс келгенде, көпшілігінің пайғамбарлықтарды зерттеуді жалғастырғанын айтады, бұл

жалғастырмаған бір топтың да болғанын көрсетеді. Біз бұл екі топтың арасындағы айырмашылық туралы көбірек нұр аламыз.

Хабаққұқ 2:1–4-тің орындалуы — осы 1843 жылғы кесте мен 1850 жылғы кесте. Тіпті Хабаққұқтың өзінде 4-аятта әділдің өз сенімімен өмір сүретіні және жүрегі тәкаппарланған адамның жайы айтылған. Бұл жерде табынушылардың екі тобы сипатталады. Түн ортасындағы айқайдың тарихы табынушылардың екі тобын туғызады, әрі осы екі топқа Хабаққұқта сөз арналады.

Келесі абзацта, Аббақұқ 2 мен Езекиелге сілтеме жасағаннан кейін, ол топтардың бірін: «күтіп тұрғандар» деп анықтайды. Күтіп тұрғандар кімдер? Олар Даниял 12-ні орындап жүргендер: «Күтіп, 1335-ке жеткен адам бақытты». Осы топ — күтіп тұрғандар.

Күткендер ақырын басынан-ақ білетін Тұлғаның ғасырлар бойы төменге назар салып, олардың түңілуін алдын ала көріп, оларға жігер мен үміт сөздерін бергеніне сеніп, қуанды.

Бізге бірнеше жыл бойы Шығыс Еуропа елдерінің бірінде еңбек етіп жүрген бір қарындас қоңырау шалды. Ол сол жақтың тумасы еді, кейін Америка Құрама Штаттарына қоныс аударған, ал осы хабарды түсінген соң, қайтадан еліне оралды. Ол қарсылыққа ұшырады: оның бұрынғы шіркеу отбасы өз еліндегі жетекшілікке хабарласып, «оған есікті жабуды» көздеді. Жақында Жаратқан Ие оған осы хабарды топтарға бөлісу үшін есік ашты.

Ол бүгін таңертең ерте телефон шалып, кедергілердің бірі көлік мәселесі болғанын айтты. Оларға осы хабарды жеткізіп, үйрету үшін автокөлік қажет болды, бірақ оған қаржы жетіспеді. Олар осы жерге жеткен бойда, Жаратқан Иенің жүректеріне салуымен, Америка Құрама Штаттарындағы достары автокөлік сатып алуға жеткілікті қаражат жіберді.

Бұл — үміті үзілгендердің басынан өтіп жатқан тәжірибенің түрі еді. Олар үміті үзілді, бірақ Жаратқан Ие оларды жігерлендіру үшін Жазбаларға бастап, былай деді: «Бұл үміттің үзілуі Менің басшылығыммен болды. Тек алға қарай жүре беріндер».

Егер де оларды сабырмен күтуге және Құдай сөзіндегі сенімдерін берік ұстауға насихаттайтын осындай Киелі жазба үзінділері болмағанда, сол сынақ сағатында олардың сенімі сарқылар еді.

Он қыз туралы астарлы әңгіме және кідіріс уақыты

Уайт ханым Он қыз туралы астарлы әңгімені Хабаққұқ 2-тарауымен қалай байланыстыратынына назар аударыңыз, өйткені екеуінде де кідіру уақыты және ғибадат етушілердің екі тобы сөз болады.

Матай 25-тағы он қыз туралы астарлы әңгіме де Адвентист халқының бастан кешкендерін бейнелейді. Матай 24-та, Өзінің келуінің және дүниенің соңының белгісі туралы шәкірттерінің сұрағына жауап ретінде, Мәсіх Өзінің бірінші келуінен екінші рет келуіне дейінгі дүниенің және қауымның тарихындағы ең маңызды оқиғалардың кейбірін атап көрсетті; атап айтқанда: Иерусалимнің қирауын, пұтқа табынушы және

папалық қудалаулар кезіндегі қауымның ұлы қасіретін, күн мен айдың қараюын және жұлдыздардың түсуін. Осыдан кейін Ол Өз Патшалығымен келуі туралы айтты да, Оның көрінуін күтетін қызметшілердің екі тобын сипаттайтын астарлы әңгімені баяндады. 25-тарау мына сөздермен басталады: «Сол кезде Көк Патшалығы он қызға ұқсас болады». Мұнда соңғы күндерде өмір сүріп жатқан қауым назарға алынады,

Енді ол мұны Миллершілер тарихына қолданып отыр, бірақ оның не айтып тұрғанына назар аударыңыз: «Мұнда соңғы күндері өмір сүріп жатқан шіркеу назарға ұсынылады»,— «соңғы күндері өмір сүріп жатқан шіркеу» кім? Бұл — біз.

Дәл осы жайт 24-тараудың соңында да көрсетілген. Бұл астарлы әңгімеде олардың бастан кешуі Шығыс елдеріндегі неке салтының көріністері арқылы бейнеленген. «Сол кезде Көктегі Патшалық шамдарын алып, күйеу жігітті қарсы алуға шыққан он қызға ұқсатылар. Олардың бесеуі дана, бесеуі ақылсыз еді. Ақылсыздары шамдарын алып шықты, бірақ өздерімен бірге май алмады; ал даналары шамдарымен бірге сауыттарына май да алып шықты. Күйеу жігіт кідіргендіктен, олардың бәрі де қалғып, ұйықтап қалды. Ал түн ортасында: Міне, күйеу жігіт келе жатыр; оны қарсы алуға шығындар, — деген айқай естілді».

Мәсіхтің келуі, бірінші періштенің хабары арқылы жария етілгендей, күйеу жігіттің келуімен бейнеленген деп ұғынылды. Оның жуықта келетінін жариялау нәтижесінде кеңінен таралған рухани жаңару қыздардың қарсы алуға шығуына сәйкес келді. Осы астарлы әңгімеде, Матай 24-тағыдай, екі топ бейнеленген. Барлығы да өз шамдарын, яғни Киелі кітапты, алып, оның жарығымен Күйеу жігітті қарсы алуға шықты. Бірақ ақылсыздар шамдарын майсыз алса, даналар майды өз ыдыстарымен бірге алды. Даналар Құдайдың рақымын, Оның сөзін аяқтарына шырақ еткен, Киелі Рухтың қайта жаңғыртушы, нұрландырушы күшін қабылдаған еді. Олар ақиқатты білу үшін Жазбаларды зерттеп, жүрек пен өмір тазалығын шын ықыласпен іздеді. Бұларда Құдаймен және Оның сөзімен жеке тәжірибе мен сенім болды, оларды түңілу де, кідіріс те құлата алмады. Ал басқалары жақсы сезімдерге қанағаттанып, бірақ ақиқатты терең түсінуден және рақымның шынайы әрекетінен мақұрым болып, бауырластарының сеніміне сүйеніп, сезім жетегімен әрекет етті. Олар кідіріс пен түңілуге дайын емес еді. Сынақтар келгенде, олардың сенімі әлсіреді, ал шамдарының жарығы күңгірттенді.

«Күйеу жігіт кідірген кезде», Күйеу жігіт қашан кідірді? 1844 жылғы 22 наурызда. Ол кідіруде. Енді не болады? Осы екі топ айқын көрінетін болады.

Түн ортасындағы дауысты ұмытып, төмендегі зұлым дүниеге апаратын жолдан тайсақ, біз Ізгі хабарды түсінбейтінімізді көрсетеміз. Мәңгілік Ізгі хабар — сынаушы пайғамбарлық хабарға негізделіп, Мәсіхтің ғибадат етушілердің екі тобын қалыптастырудағы ісі. Кідіріс уақытынан есіктің жабылуына дейін бұл — Мәңгілік Ізгі хабардың шарықтау шегі. Мұнда Жаратқан Ие кідіріс уақытындағы екі топты Өзімен бірге Сотқа алып кіруге ұмтылып, олардың шын мәнінде майы бар ма, жоқ па екенін анықтау үшін оларды сынақ үдерісінен өткізеді. Бұл — Мәсіхтің алтынды қоқыстан, бидайды арамшөптен, даналарды ақылсыздардан айырып-бөлу ісінің шарықтау шегі.

«Күйеу жігіт кідіріп қалған кезде, олардың бәрі қалғып, ұйықтап кетті». Күйеу жігіттің кідіруі арқылы Иеміз күтілген уақыттың өтуі, түңілу және болғандай көрінген кешеуілдеу бейнеленеді. Осы белгісіздік кезінде үстірт және жартыкеш жандардың қызығушылығы көп ұзамай бәсеңдей бастады, әрі олардың күш-жігері де әлсіреді; ал сенімі Киелі кітапты жеке тануға негізделгендер аяқтарының астында жартастай берік негізге ие болды, оны түңілудің толқындары шайып кете алмады. «Олардың бәрі қалғып, ұйықтап кетті»; бір топ — немқұрайлылыққа түсіп, өз сенімінен безіп, екінші топ — айқынырақ нұр берілгенше шыдамдылықпен күтіп тұрды. Алайда сынақ түнінде соңғылары да белгілі бір дәрежеде өздерінің құлшынысы мен берілгендігін жоғалтқандай болды. Жартыкештер мен үстірт жандар енді бауырластарының сеніміне сүйене алмайтын болды. Әркім өзі үшін не тұрады, не құлайды.

Үміт үзілу келгенде, екі топ әртүрліше ұйықтай бастады; бірақ дана қыздардың өздері де құлшынысының бір бөлігін жоғалтты. Жаратқан Ие осының бәрінде басшылық етіп тұрды, сондықтан Түн ортасындағы айқай хабары Exeter Camp Meeting-те келгенде, Ол олардың арасында бір істі жүзеге асырар еді.

Сынақ үдерісі: Күту уақыты және түн ортасындағы айқай

Пайғамбарлық Рухтың 4-томы, 228-беттен: Естерінде болсын, осы үдеріс — Түн ортасындағы айқай, кідіру уақытынан есіктің жабылуына дейін — Жаратқан Иенің Өз халқын сынауы болып табылады. Эксетердегі лагерьлік жиналыстағы Түн ортасындағы айқай, оның 1844 жылғы 22 қазанға дейінгі жариялануында, сол тарихтың бір бөлігі ғана. Оны кідіру уақытынан бөліп қарастыруға болмайды, өйткені сол уақыт табынушылардың екі тобының арасында Түн ортасындағы айқайдың әсеріне дайындайды. Сендер Түн ортасындағы айқайды түсінулерің керек, өйткені егер оны түсінбесеңдер, жолдан тайып кетесіңдер.

Құдай Өз халқын сынауды ниет етті. Оның қолы пайғамбарлық кезеңдерді есептеудегі бір қателікті жауып тұрды. Оның қолы, Иеміздің қолы, пайғамбарлық кезеңдерді есептеудегі, көпше түрде айтқанда, ерекше бір қателікті жауып тұрды. «Адвентистер бұл қатені өздері ашқан жоқ, сондай-ақ ол олардың қарсыластарының ең білімділеріне де ашылған жоқ. Соңғылары: “Сендердің пайғамбарлық кезеңдерді есептеулерің дұрыс. Ұлы бір оқиға болғалы тұр; бірақ ол Миллер мырза болжаған нәрсе емес; ол — Мәсіхтің екінші келуі емес, дүниенің дінге келуі”, — деді.»

Күту мерзімі өтіп кетті, бірақ Мәсіх Өз халқын құтқару үшін келген жоқ. Өздерінің Құтқарушысын шынайы сеніммен әрі сүйіспеншілікпен күткендер ащы күйінішке ұшырады. Алайда Жаратқан Ие Өз мақсатын жүзеге асырған еді: Ол Өзінің көрінуін күтіп жүрміз деп мойындағандардың жүректерін сынады. Олардың арасында ақиқатқа деген сүйіспеншіліктен гөрі қорқынышпен жетеленгендер көп болды. Күтілген оқиға жүзеге аспаған кезде, бұл адамдар өздерінің түңілмегендерін мәлімдеді; олар Мәсіхтің келетініне ешқашан сенбеген еді. Олар шынайы сенушілердің қайғысын алғашқылардың бірі болып келемеждеді.

Бұл — Иеміздің ниеті еді. Болашақтан қорқатын еш нәрсеміз жоқ, тек өткен тәжірибемізде Иеміздің бізді қалай жетелеп келгенін ұмытқан жағдайда ғана; әрі қорқатын еш нәрсеміз жоқ, тек өткен тәжірибеміздегі Иеміздің тәлімдерін ұмытқан жағдайда ғана. Біз сендерге мынаны меңзеп отырмыз: бұл жетелеуді Оның тәлімінен бөліп қарауға болмайды.

Джеймс Уайт пен Эллен Г. Уайттың өмірбаяндық очерктері, 1888, 186–187-беттер:
«Құдай 1843 жылы уақыттың өтіп кетуі арқылы Өз халқын сынап, тексерді.

Пайғамбарлық мерзімдерді есептеуде олардың жіберген қателігі — айрықша бір қателік — Мәсіхтің келуін күткендердің көзқарастарына қарсы шыққан білімді адамдардың өздері тарапынан да бірден аңғарылған жоқ. Бұл терең ғалымдар сол мерзімнің есебінде мырза Миллердің дұрыс екенін мәлімдеді, бірақ сол кезеңді тәж ететін оқиға жөнінде онымен келіспеді. Алайда олар да, Құдайдың күтіп отырған халқы да, уақыт мәселесінде ортақ қателікте болды.

Біз Құдайдың Өз даналығымен халқына жүректерді ашып көрсетіп, шынайы мінездерді қалыптастыратындай етіп, олардың түңілуге ұшырауын белгілеп қойғанына толық сенеміз; бұл олардың жүректерін ғана әшкерелеу үшін емес, сондай-ақ олардың мінездерін дамытып, оны Түн ортасындағы дауыста келетін дағдарыс кезінде айқын көрінетін дәрежеге жеткізу үшін болды. Бірінші періштенің хабарын Құдайдың соттарынан қорыққандықтан қабылдағандар, ақиқатты сүйгені және көктің Патшалығынан мұра алуды қалағаны үшін емес, енді өздерінің шынайы бейнесінде көрінді. Олар Исаның келуін шын жүректен аңсап, сүйгендіктен түңілгендерді келемеждеуге алғашқылардың қатарында болды. Құдайдың осы ең терең сынағы сынақ сағатында өз сенімінен бас тарту арқылы жауапкершілік пен таңбадан жалтармақ болғандардың шынайы мінездерін әшкерелеп берді.

Көңілдері қалғандар қараңғылықта қалдырылған жоқ; өйткені жалынды дұғалармен пайғамбарлық мерзімдерді зерттеу барысында қате — жалғыз қате — және пайғамбарлық қаламның кідіру уақыты арқылы жүргізілген ізі анықталды. Мәсіхтің келуін қуанышпен күткен кезде, аянның сырттай көрінген кідірісі ескерілмей қалған еді, және бұл қайғылы да күтпеген тосындық болды. Алайда дәл осы сынақ шындыққа шын жүректен сенгендерді ашып, нығайту үшін аса қажет болды. Кідіру уақыты аса қажет болды. Ол екі топты айқындап, Түн ортасындағы айқайдан есіктің жабылуына дейінгі тарихта көрінетін олардың мінездерін аша бастауға ғана емес, сонымен бірге мәселенің дұрыс жағында шығатындарды нығайту үшін де қажет болды. Кідіру уақытын Түн ортасындағы айқайдан немесе есіктің жабылуынан бөліп қарауға болмайды.

Сіз Түн ортасындағы айқайды жоққа шығарған кезде, сол тарихтың өзін жоққа шығарған боласыз. Түн ортасындағы айқай — бұл тек Самуил Сноудың Эксетер лагерьлік жиналысындағы хабары ғана емес; ол — кідіріс уақытының тәжірибесі. Иеміз дәл осыған бастап келді. Болашақтан қорқатын ештеңеміз жоқ, тек өткен тарихымыздағы Иеміздің жетелеуін — кідіріс уақыты мен Түн ортасындағы айқайдың осы тарихын — ұмытып қалмасақ болғаны; осы жерде Ол Миллерит тарихында Мәңгілік Ізгі хабарды шарықтау шегіне жеткізіп, ғибадат етушілердің екі тобын қалыптастырады.

«Ерте жазбалар», 74-бет: «Мен 1843 жылғы кестенің Жаратқан Иенің қолымен бағытталғанын көрдім және оған өзгеріс енгізілмеуі тиіс екенін; ондағы сандардың Ол қалағандай болғанын; кейбір сандардағы бір қателіктің үстінде Оның қолы болып, оны жасырып тұрғанын, сондықтан Оның қолы алынғанға дейін оны ешкім көре алмағанын көрдім.»

Заңсыздық құпиясы және сынау үдерісі

Егер уақытымыз болса, заңсыздықтың құпиясын талқылай алар едік. Заңсыздықтың құпиясының бірден артық дұрыс анықтамасы болуы мүмкін, бірақ бұл жерде ол Жаратқан Иенің Өз халқын сынайтын қасиетті тарихтарда Шайтанның жамандықты игілікпен, ақиқатты жалғандықпен араластыру арқылы істейтін ісін білдіреді. Жазбаның қасиетті тарихтарында, Жаратқан Ие Өз халқын сынақ үдерісіне алып келген жерде, сіз әрдайым заңсыздықтың құпиясын — ақиқатты жалғандықпен араластыратын Шайтанның әрекетін — көресіз. Адамдар осы сыналу нүктесіне келгенде, заңсыздықтың құпиясы мәселелерді тұмандандырып жібереді.

Нұхтың сыналу уақыты келгенде, Киелі кітап бізге бұған дейін Шайтанның ұрпағы Құдайдың ұрпағымен араласып кеткенін айтады. Нұхтың заманында заңсыздық құпиясының толысуына себеп болған да осы еді; бұл Жаратылыс кітабында Құдай ұлдарының адам қыздарын әйелдікке алуымен, яғни екі ұрпақтың араласуымен — Нұхтың сынағының алдында болатын заңсыздық құпиясымен — білдірілген.

Мұса мен Қызыл теңіздегі сынаққа қатысты Жазбада Қызыл теңізде де, Синайда да сыналатын Исраилдің онда сонша ұзақ болғаннан кейін Мысырдың ілімдері арқылы бүлінгені сипатталады. Бұл заңсыздықтың құпиясы еді — шайтандық ілімдердің ықпалына түсу.

Яһудилер дәуірінде Синедрионның өздерінің сынау үдерісін теріске шығаруына жол дайындаған грек ілімдері болды.

Миллериттер тарихында протестанттық шіркеулердегі миллериттер Папалық ықпалдың 1260 жылдық кезеңінен енді ғана шыққан еді; сол ықпал таза тұқымды арам тұқыммен бүлдіріп, Миллериттер тарихының сынағынан бұрын келген заңсыздық құпиясын туғызды.

Бұл — әрдайым қатысып тұратын заңсыздық құпиясы.

Егер заңсыздық құпиясының қалай әрекет ететінін зерттегіңіз келсе, «Патриархтар мен пайғамбарлар» кітабының бірінші тарауына жүгініңіз. Уайт ханым бізге шайтанның заңсыздық құпиясын Көкте қалай іске асырғанын айтып береді. Көкте қай періштелердің қалатыны және қайсыларының аластатылатыны жөнінде сынақ болуға тиіс еді, ал шайтан сол сынақ үдерісіне дейін-ақ дәл Көкте заңсыздық құпиясын жүзеге асырып жатқан болатын.

Шайтан мұны күмән ұялатып, өз сөзін Құдай Сөзінен жоғары қойып, әрі ең маңыздысы, басқаларды өзінің жалған ілімдерін айтуға итермелеу арқылы істеді — бұл зұлым әрекет еді.

Ол сенің санаңа күмән салар еді, содан кейін сен барып, сол күмәнді бір топқа білдіретін едің. Егер кімде-кім сол күмәнға наразылық білдірсе, олар оған емес, саған наразылық білдіретін еді.

Жақында Вашингтон штатының Спокан қаласындағы бір пастор Early Writings кітабының 74-бетіне қатысты былай деп пікір білдірді: «Мен Эллен Уайттың дәуіріндегі сөздікке, Webster's Dictionary-ге жүгіндім, ал figures сөзі арифметикаға қатысты ештеңені білдірмейді». Мұны естіген адамдардың көбі оны тексермес еді де, оған сенер еді. Ең кемінде, әлгі пастор осы үзіндідегі figures нені білдіретіні жөнінде күмән сеуіп отырды; шын мәнінде, ол өтірік айтты. Webster's 1828 Dictionary былай дейді: FIGURE, n. Арифметикада, санды білдіретін таңба, мысалы 2, 7, 9.

Ол күмән білдіріп, заңсыздық құпиясы ретінде бейнеленген істі атқарып тұрды. Егер адвентистер көруге даяр болса, ол оларға жер тарихының осы уақытында шындықты өзің үшін түсініп, адамдардың сөзін тындамау керектігін көрсетіп тұрды; өйткені, «... заңсыздық құпиясы қазірдің өзінде әрекет етуде: ...».

Ерте жазбалар, 74-бет: «... бейнелер Оның қалағанындай болғанын, сондай-ақ ешкім оны көре алмас үшін, кейбір бейнелердегі бір қателікті Оның қолы жауып, жасырып тұрғанын, әрі Оның қолы алынғанға дейін оны ешкім көре алмағанын».

Бұл — жаңылыстыру, әрі теологтар мұны жиі істейді. Егер Киелі кітаптағы немесе Пайғамбарлық Рухындағы қандай да бір сөздің нені білдіретінін түсінгіңіз келсе, ең алдымен сөздіктерге қарамайсыз; пайғамбарға қарайсыз. Мысалы, Даниял 8:11-де Даниял «алынып тасталды» деп аударылған еврейше gum сөзін қолданады. Адамдар оны «алып тастау» дегенді білдіреді деп ойлайды, бірақ Даниял gum сөзін тағы бес рет қолданады, әрі ол ешқашан «алып тастау» дегенді білдірмейді — ол «жоғары көтеру және дәріптеу» дегенді білдіреді. Сондықтан Даниял 8:11-дегі gum сөзін «алып тастау» деп түсіну — Даниялдың бұл сөзді қалай қолданғанына емес, дәстүрге еру.

Сол сияқты, Еллен Уайтқа қатысты да: егер сіз Early Writings, 74-тегі «figures» сөзі өнердегі бейнелерді немесе графикалық кескіндерді білдіреді деп мәлімдегіңіз келсе, «Еллен Уайттың заманындағы сөздікте figures сөзі арифметиканы білдіреді деп айтылмайды», — деп айтуыңыз мүмкін, көпшіліктің мұны тексермейтініне сеніп. Бірақ егер олар тексерсе, figures шынында да арифметиканы білдіретінін анықтар еді.

Бірақ сіз ең алдымен Эллен Уайттың өзіне жүгінесіз: ол «figures» дегенде нені меңзейді? Early Writings еңбегінің 74-бетінде ол былай дейді: «His hand was over and hid a mistake in some of the figures», ал 236-бетте: «His hand covered a mistake in the reckoning of the prophetic periods». Пайғамбар әйел өзінің қолданған «figures» деген термині пайғамбарлық кезеңдерді — көркем бейнені емес, арифметиканы — білдіретінін айқындайды.

Ендеше, Иеміз Өз қолын ненің үстінде ұстады? Ол пайғамбарлық кезеңдерді есептеудегі қателіктің — сандардың — үстінде Өз қолын ұстады.

Эллен Уайттың 2520-ны құптауы

Міне, түйінді мәселе осы. Көптеген адамдар біз жеткізіп отырған сол хабарды ұсынып жүр, және мен оларды қолдаймын. Бірақ 2520-ға және Эллен Уайттың оны жарамды пайғамбарлық деп сенген-сенбегеніне келгенде, дәл осы — дәлел, міне осы — айғақ және сіз бастауға тиіс жер осы. Өзге барлық дәлелдер орынды да шынайы, бірақ бастау нүктесі — осы.

«Ерте Жазбалар» кітабының 74-бетінде Жаратқан Ие кейбір сандардағы қателіктің үстіне Өз қолын жауып тұрды делінген жерде, ол мұның нені білдіретінін сол кітаптың 236-бетінде былайша анықтайды: «Мен Құдай халқын үмітке толы қуанышпен өз Иелерін күтіп тұрғанын көрдім. Бірақ Құдай оларды сынамақ болды». Ол кідіріс уақыты, алғашқы түңілу туралы айтып отыр.

Ол 1844 жылдың 22 қазанындағы Ұлы Үміт Үзілуі туралы айтып тұрған жоқ, өйткені онда да олар сыналатын болады; бірақ мұнда ол кідіру уақыты туралы айтып тұр: «Құдай оларды сынауды ниет етті». «Оның қолы пайғамбарлық кезеңдерді есептеудегі қателікті бүркемелеп тұрды». Ол оларды кідіру уақыты арқылы қалай сынамақ болды? Өз қолын олардың пайғамбарлық кезеңдер туралы түсінігінің үстінде ұстап тұру арқылы. Бізде болашақтан қорқатын еш нәрсе жоқ, тек Иеміздің бізді өткенде қалай жетелегенін, Миллериттердің тарихында және Оның ілімдерінде бізді қалай басқарғанын ұмытсақ қана қорқуымыз керек.

Бұл пайғамбарлық кезеңдер кідіру уақытын туғызған ілімдер еді. «Оның қолы пайғамбарлық кезеңдерді есептеудегі бір қателікті жапты. Иелерін күткендер бұл қателікті байқамады», — бір ғана қателік, — «ал уақытқа қарсы шыққан ең білімді адамдардың өздері де оны көре алмады. Құдай Өз халқының түңілуге ұшырауын мақсат етті. Уақыт өтіп кетті, ал Өздерінің Құтқарушысын қуанышты үмітпен күткендер қайғырып, рухтары түсіп қалды; ал Исаның келуін сүймеген, бірақ хабарды қорқынышпен қабылдағандар, Оның күтілген уақытта келмегеніне риза болды. Олардың сенімін мойындауы жүрекке әсер етіп, өмірді тазарта алмады. Уақыттың өтуі мұндай жүректерді әшкерелеуге әбден дәл есептелген еді. Құтқарушыларының келуін шын сүйген қайғылы да түңілген жандардан ең алдымен теріс айналып, оларды келемеждегендер солар болды. Мен Құдайдың Өз халқын сынап, оларды сынақ сағатында именіп, шегініп кететіндерді анықтау үшін терең тексеретін сынақ берудегі даналығын көрдім.

Иса және бүкіл көктегі әскер жандары сүйген Өзін көруге тәтті үмітпен ынтыққан жандарға жанашырлықпен әрі сүйіспеншілікпен қарады. Сынақ сағатында оларды демеу үшін періштелер олардың үстінде қалықтап жүрді. Көктен келген хабарды қабылдауды елемегендер қараңғылықта қалдырылды, әрі Құдайдың қаһары оларға қарсы тұтанды, өйткені Ол көктен жіберген нұрды қабылдамады. Иелері неге келмегенін түсіне алмаған, бірақ адал болып қалған сол үміті үзілген жандар қараңғылықта қалдырылған жоқ. Олар қайтадан пайғамбарлық мерзімдерді зерттеу үшін Киелі кітаптарына бет бұрғызылды. Жаратқан Иенің қолы сандардан алынды, және жалғыз ғана қателік түсіндірілді.

Мұнда ол 1843 жылғы кестедегі сандардағы қателікті түсіндіреді, әрі ол бұған дейін-ақ бұл сандардың пайғамбарлық кезеңдерді білдіретінін анықтап қойған. «Олар пайғамбарлық кезеңдердің 1844 жылға дейін созылатынын көрді, ал пайғамбарлық кезеңдер 1843 жылы аяқталады деп көрсету үшін өздері келтірген дәл сол айғақтар олардың 1844 жылы аяқталатынын дәлелдеді». Талқылау осымен бітті! Эллен Уайт 2520-ға өз мақұлдау мөрін басады.

1843 жылғы Сызбада олардың түсінігі бойынша 1843 жылы аяқталады деп танылған пайғамбарлық мерзімдер небәрі үшеу ғана болды: 1335, 2520 және 2300. Құдай кейбір есептердегі қателіктің — осы Сызбадағы пайғамбарлық мерзімдердің — үстінен қолын тосып тұрды, оның қолы алынғанға дейін. Ол қолын алған кезде, адал күткендер пайғамбарлық мерзімдерді қайтадан зерттеуге жетелеп апарылды да, оларды бұрын пайғамбарлық мерзімдер 1843 жылы аяқталды деп жариялауға жеткізген дәл сол айғақтар кейін олардың екеуі 1844 жылы аяқталғанын дәлелдейтіні ретінде танылды.

1335 жылдық кезең 508 жылы басталып, 1843 жылы аяқталады. 2520 жылдық кезең б.з.д. 677 жылы басталып, оған жылдың толықтығы ықпал етеді. Пионерлер оның 1843 жылы аяқталған деп ойлады, бірақ кейінірек оларды 1843 жылды алдын ала айтуға жетелеген сол дәлелдің өзі 2520 туралы пайғамбарлықтың 1844 жылы аяқталғанын дәлелдейтінін түсінді. 2300 туралы пайғамбарлық б.з.д. 457 жылы басталады, және олар оның 1843 жылы аяқталған деп ойлаған еді, бірақ түңілу оқиғасынан кейін, пайғамбарлық кезеңдерді зерттеу арқылы, оның 1844 жылы аяқталғанын ұқты.

Олар 1843 жылы аяқталады деп болжаған бар болғаны үш пайғамбарлық бар, әрі солардың біреуі расында да солай аяқталады: 1335. Бұл пайғамбарлық Жаратқан Ие Өз қолын үстіне тосқан пайғамбарлық емес. Ол Миллериттердің тарихын Кідіру Уақытынан бастап, Түн ортасындағы Айқай арқылы өтіп, 1844 жылғы 22 қазанға дейін көрсетеді.

Кешегі баяндамамызда біз Эллен Уайттың мына сөздерімен аяқтадық: «1843 және 1844 жылдары көрген нәрселерін көрген көздер бақытты». Бұл — «1843 жылға жеткен жан бақытты» деген сөз. Келесі абзацта ол былай дейді: «Хабар берілді. Уақыт белгілері орындалып жатқандықтан, хабарды қайта жариялауды кешеуілдетуге болмайды; қорытынды іс аяқталуға тиіс. Аз уақыттың ішінде ұлы іс атқарылады. Жақында Құдайдың тағайындауымен берілетін бір хабар беріліп, ол қатты айқайға ұласады. Сонда Даниял өз үлесінің үстінде тұрып, өз куәлігін береді». Manuscript Releases, 21-том, 437.

Даниялдың өз үлесінде тұруы — Даниял 12-тараудың 13-аяты. «1843 және 1844 жылдары көрілген нәрселерді көрген көздер бақытты» дегені — 12-аят. Эллен Уайт Даниял 12:12–13-ке Құдайлық түсіндірме беріп, бұл аяттардың уақыт пайғамбарлығы туралы емес, қайта 1843 пен 1844 жылдарды қамтитын, 1843 жылға қатысты қате түсініктен туындап, кідіру уақытын тудыратын бір тәжірибе туралы екенін айтады. Кідіру уақыты келгенде, «Күтуші бақытты». Аян кідірсе де, оны күт. Кідіру уақытынан есік жабылғанға дейін адалдықпен күтетін жан бақытты. Адалдардың 1843 және 1844 жылдары көретіні — оны Ең Қасиетті Орынға алып кіретін игілік.

1335 пайғамбарлық мерзімі 1843 жылы аяқталып, Түн ортасындағы айқайдың келуін белгіледі. 2520 және 2300 пайғамбарлық кезеңдері 1844 жылы аяқталады. Эллен Уайт олардың 2520, 2300 және 1335 мерзімдерінің 1843 жылы аяқталғанын жариялауға жетелеген дәл сол дәлелдердің кейін олардың 1844 жылы аяқталатынын дәлелдейтіні мойындалғанын айтады.

Құдай Сөзінен түскен нұр олардың жағдайына сәуле түсірді, сөйтіп олар кідіріс уақытын анықтады: «Ол [аян] кешіксе де, оны күт». Мәсіхтің дереу келетініне деген сүйіспеншіліктерінде олар аянның кідірісін елеусіз қалдырған еді; ал ол болса шынайы күтушілерді айқындау үшін белгіленген болатын. Тағы да олардың қолында белгілі бір уақыт межесі болды. Алайда мен олардың көпшілігі 1843 жылы өз сенімдерін ерекшелендірген құлшыныс пен қуаттың дәрежесіне жету үшін өздерінің қатты түңілуінен жоғары көтеріле алмағанын көрдім.

Шайтан мен оның періштелері оларды жеңді, ал хабарды қабылдамағандар, өздері атағандай, сол алдауды қабылдамағандары үшін, өздерінің алысты болжайтын пайымы мен даналығын мақтап, өз-өздерін құттықтады. Олар мұнымен өздеріне қарсы Құдайдың кеңесін теріске шығарып жатқанын және көктен жіберілген хабармен өмір сүріп жүрген Құдай халқын абыржыту үшін Шайтанмен және оның періштелерімен одақтаса әрекет етіп жатқанын түсінбеді.

Бұл тарихта ғибадат етушілердің екі тобы бар. Сенімсіз топ күтушілерді келемеждейді, ал күтушілер қайтадан пайғамбарлық кезеңдерге жетеленіп, 1843 жылы 2520 мен 2300-дің аяқталуын анықтауға өздерін алып келген дәл сол айғақтың олардың 1844 жылы аяқталғанын дәлелдегенін түсінеді.

Күтіп тұрғандар мұны танығанымен, алғашқы түңілуден бұрынғыдай Иеміз үшін бұрынғыдай жалындап тұрған жоқ еді. Олар Түн ортасындағы айқай туралы хабар арқылы қайтадан жалынданатын еді. Күтіп тұрғандар 1844 жылды, пайғамбарлықтардың аяқталуын, Түн ортасындағы айқайдан бұрын-ақ түсініп қойған еді.

Түн ортасындағы айқай туралы хабар күткендерді 1844 жылдың 22 қазанын айқындап тануға мүмкіндік берді. Осы мәліметтің арқасында бұл жай ғана 1844 жылдың бір мезгілі емес еді; дәл осы күннің өзі еді, әрі бұл хабарға күш-қуат дарытты.

Сіз осы үдерісті көріп тұрсыз ба? Бұл тәжірибені туындататын ілімдер — үш пайғамбарлық: 1335, 2300 және 2520.

Мұны ұққаннан кейін, олар: «Бабылдан шығыңдар»,— деп жариялай бастады. Бұл — Екінші Періштенің Хабары.

Айқын болайық: Кідіру уақыты аяқталғанда не тоқтайды? 1843 жылғы кестені қолдану. Олар бұл кестені шетке қойды, өйткені енді Иеміздің 1844 жылы келетінін түсінді, ал кестеде 1843 жыл деп көрсетілген еді. Сондықтан олар Екінші Періштенің хабарын тарихында бұл кестені бір жаққа ысырып қойды.

Екінші Періштенің тарихындағы олардың хабары неге айналады? Мұны соңғы абзац түсіндіреді.

Осы хабарға сенушілер шіркеулерде қысым көрді. Біраз уақыт бойы осы хабарды қабылдағысы келмегендер өз жүректеріндегі ниеттерін іске асырудан қорқыныштың әсерінен тежеліп тұрды; бірақ уақыттың өтуі олардың шынайы сезімдерін әшкерелеп берді. Олар күтушілер өздерін мәжбүр еткеніндей куәлік етіп айтып жүрген, пайғамбарлық кезеңдердің 1844 жылға дейін созылатыны туралы айғақты үнсіз қалдырғысы келді.

Қандай пайғамбарлық кезеңдер? 2520 және 2300. Осы тарихтағы олардың хабарламасы — сол. Енді олар: «Түсіндік! Бұл пайғамбарлықтар 1844 жылға дейін созылады», — деп айтып отыр. Түн жарымындағы Айқай тарихындағы олардың хабарламасы — 2520 және 2300 жылдық пайғамбарлықтар.

Біраз уақытқа дейін хабарды қабылдамағандар жүректеріндегі сезімдерін іс жүзінде көрсетуден қорқыныштың әсерімен тежеліп тұрды; алайда уақыттың өтіп кетуі олардың шынайы көңіл-күйлерін әшкерелеп берді. Олар күтушілердің пайғамбарлық мерзімдер 1844 жылға дейін созылатыны туралы өздерін айтуға мәжбүр сезінген куәліктің үнін өшіргісі келді. Сенушілер өз қателіктерін — ерекше қателікті — анық түрде түсіндіріп, не себепті 1844 жылы өз Иселерін күткендерін айтып берді. Олардың қарсыластары келтірілген қуатты дәлелдерге қарсы қоярлық ешбір уәж келтіре алмады. Соған қарамастан, шіркеулердің қаһары тұтанды; олар дәлелдерге құлақ аспауға және өзгелер оны ести алмасын деп, сол куәлікті шіркеулерден аластауға бел буды.

2520-ны 2300 күнмен байланыстырып ұсынғанда не болады? Миллериттер тарихында сендер шіркеулерден аластатылып, сол хабарды үнсіз қалдыруға әрекет жасалады.

Құдай өздеріне берген нұрды өзгелерден аяп қалуға батпағандар қауымдардан қуылып шығарылды; бірақ Иса олармен бірге болды, әрі олар Оның жүзінің нұрында қуанды. Олар екінші періштенің хабарын қабылдауға даярланған еді. Early Writings, 235–237.

2520 туралы зерттеуге тереңдеместен, біздің көрсетуге тырысып отырғанымыз — Эллен Уайттың 2520-ға өз мақұлдау мөрін басатыны. Егер мұны көре алмасаңыз, Иса көзіңізден қабыршақтарды алып тастауы үшін дұға етуіңіз қажет. Эллен Уайт оларды 1843 жылды болжауға жетелеген сол дәлелдердің кейін осы пайғамбарлық мерзімдердің 1844 жылы аяқталғанын дәлелдейтіні көрінгенін айтты. Ол пайғамбарлық мерзімдерді, яки сандарды, әрдайым көпше түрде атайды. 1843 жылғы кестеде 1843 жылы аяқталған небәрі үш пайғамбарлық мерзім бар.

1843 жылы аяқталатын сол мерзім — 1335 — оның «figures» және «prophetic periods» деп айтуы грамматикалық тұрғыдан дұрыс болуы үшін, кемінде екі пайғамбарлық кезеңнің болуын талап етеді. Егер үшеу болса және олардың біреуін алып тастасаңыз, онда оның қолдайтын екеуі, басқа біреу не айтса да, 2520 мен 2300 болып табылады.

Осы тарихтың барысында, соның ішінде 1844 жылғы 22 қазандағы адвентистердің Ұлы Күйзелісі кезінде де, Жаратқан Ие оларды шіркеулерден тыс қалдырылатын бір тәжірибеден өткізуде еді; мұның мақсаты — олардың адамдардың ықпалына емес, Құдай Сөзіне сүйеніп тұруы болатын. Иса Мәсіхпен бірге Ең Қасиетті Орынға ену үшін, оларға сондай тәжірибе арқылы келетін сенім қажет болды. Ол Мәңгілік Ізгі Хабарды қорытындысына жеткізу үшін оларды кемелдендіріп жатты.

Ізашарлардың куәлігі: Джеймс Уайт пен Урия Смит

Келесіде бізде екі Ізашар бар: Джеймс Уайт пен Урия Смит. Қазіргі теологтар Джеймс Уайт 1863 жылы 2520-ны теріске қақты, ал Урия Смит 1870-ші және 1880-ші жылдардағы өз жазбаларында оны теріске қақты деп мәлімдеу үшін негізінен сілтеме жасайтын басты тұлғалар — осылар.

Біз 1844 жылға және содан көп ұзамай болған кезеңге қайта оралып, Джеймс Уайт пен Урия Смит Эллен Уайт жаңа ғана сипаттаған осы бірдей тарихты қалай суреттейтінін көреміз. Ол пайғамбарлық кезеңдер туралы, Иеміздің Өз қолын алып тастауы және қателіктің көрінуі туралы айтады; осы екі Пионер де солай айтады.

Еллен Уайт «2520» немесе «жеті уақыт» деп айтпайды, бірақ Урия Смит пен Джеймс Уайт айтады. Олар осы тарихта мойындалған пайғамбарлық кезеңдердің 2520 мен 2300 болғанын анық көрсетеді.

Джеймс Уайт, Review and Herald, 1-том, 1851 жылғы 9 шілде: «Қарсы айтушы былай дейді: “Мен түн ортасындағы жар салу әлі берілді деп сенбеймін”. Біз де түн ортасындағы жар салуды өзіміз естідік деп, не оның қашан да болса естілетініне сенбейміз. Матай 25:6-дағы: “Міне, күйеу жігіт келеді”, — деген жаршы сөз шығыстық неке тарихында айтылған. Бірақ 1844 жылдың күзінде бүкіл Адвент қауымы толық қабылдаған, астарлы әңгіменің түн ортасындағы жар салуымен орынды салыстыруға болатын бір жар салудың болғанын, оны бастан кешіргендер жоққа шығармауы тиіс».

Джеймс Уайт адамдар Түн ортасындағы жаршыны қабылдамай, жолдан тайып бара жатқан тарихты қарастырып отыр. Ол осыған жауап беріп, бұл тарихты талқылайтын болады.

Бұл тиісті уақытта келді. Мысалдағы айқай кідірістен, қалғу мен ұйқыға кетуден кейін бірден естілді. Бұл біздің кідірісімізден, үмітіміз үзілгеннен кейін келіп, рухани мең-зең күйде тұрғанымызда құлағымызға жетті. Сол айқай он қызды оятып, шамдарын түзетуге бастады. Киелі Рухтың күдіретімен сүйемелденген осы үн Адвент халқын оятып, оларды Киелі кітапты бұрын-соңды болмағандай зерттеуге, өздерін де, дүниелік мүліктерін де түгелдей Жаратқан Иеге бағыштауға жетеледі. Жаратқан Ие 1844 жылдың жетінші айында келеді деп жариялағандар пайғамбарлық кезеңдердің сол уақытқа дейін жететінін анық көрді; сондықтан Адвент 1843 жылы болады деп дәлелдеу үшін кезеңдерден келтірілген айғақтардың өзі оның 1844 жылы болатынын дәлелдеді. Сонда біз 2300 күнді 1843 жылы аяқтайтын есептеу тәсіліндегі қателікті көрдік. Адвентке қарсы жазғандардың ешқайсысы мұны көрген жоқ. Қамқорлықтың қолы — бас әріппен «Қ» — бұл қателікті — жекеше түрде — оның көрінетін уақыты жеткенге дейін жауып

тұрды. Қателік 2300-ден толық 457 жылды алып тастауда болды, соның нәтижесінде 1843 жыл шықты; бірақ 70 апта есептелетін бастау болып табылатын әмір шыққан кезде, б.з.д. 457 жылдың өтіп кеткен жыл үлесі мүлде есепке алынбады.

«Біздің ой-санамыз сол уақыт мезетіне, [1843 жылға,] бағытталды, өйткені әртүрлі пайғамбарлық мерзімдерді олардың басталуын белгілейтін сол оқиғалардың орындалуын ең үздік хронологтар жатқызатын жылдардан бастап есептегенде, олардың барлығы сол жылы аяқталатындай болып көрінді».

Енді ол бізге олардың 1843 жылы аяқталады деп есептеген пайғамбарлық кезеңдерді айтып береді.

«Алайда бұл тек солай болып көрінген еді». Тек 1843 жылы аяқталғандай болып көрінді. Олардың 1844 жылы аяқталғанын олар анықтайтын еді.

«Біз “жеті уақытты”, яғни 2520 жылды, Манасенің тұтқынға түсуінен бастап есептейміз; бұл мерзімді хронологтар зор бір ауыздылықпен б.з.д. 677 жылға жатқызады». Міне, олар қарастырған пайғамбарлық кезеңдер осылар еді. «Бұл мерзімнің басталуын есептегенде біз әрқашан сүйенген жалғыз дата осы болатын; әрі 2520 жылдан б.з.д. 677 жылды шегергенде, б.з. 1843 жылы қалатын. Алайда, 2520 жылды толықтыру үшін б.з.д. 677 толық жыл және б.з. 1843 толық жыл қажет болатынын, сондай-ақ бұл бізді осы кезеңді б.з.д. 677 жылдың басынан кейін басталған уақытына қарай б.з. 1844 жылдың ішіне дейін ұзартуға міндеттейтінін біз аңғармадық».

«Құдайдың қамқорлығы оның қолын қателіктің үстінде ұстап тұрды» деген пайғамбарлық кезеңдерге 2520 да кірді.

Урия Смит: «Уақыт 1843 жылдан әрі өткен сайын, көп адам өздері күткен азат етілу жылы жөніндегі үміттерінің ақталмау себептерін сұрастыра бастады. Сонда, егер барлық пайғамбарлық кезеңдерді олардың басталуын біз әрдайым белгілеп келген б.з.д. жылдардан бастасақ, онда біздің хронологиямыз бен олардың басталу мерзімі дұрыс деген жорамалдың өзінде, олар тиісінше тек 1844 жылдың ішіндегі белгілі бір мезгілде ғана аяқталатыны аңғарылды. Осылайша, б.з.д. 677 жылы басталатын жеті уақыт, яғни 2520 жыл; б.з.д. 607 жылы басталатын ұлы мерейтой, яғни 2450 жыл [1843 те, 1850 де жылғы кестелердің ешқайсысында көрсетілмеген.]; және б.з.д. 457 жылы басталатын Даниялдағы 2300 жыл жөнінде — осы пайғамбарлық кезеңдер тиісінше есептелген сол жылдардың әрқайсысының бір бөлігі олардың басталуын белгілеген тиісті оқиғалар болғанға дейін өтіп кеткендіктен, әр кезеңдегі жылдар саны толық болуы үшін, не болмаса біздің хронологиямыздың дұрыстығын тексеру үшін, олар өздері жеке-жеке есептелетін б.з.д. жылдардың басынан кейін қаншалықты уақыт өткен соң басталса, 1844 жылдың соншалықты ішіне дейін созылуы қажет еді. Алайда б.з.д. тиісті жылдардың қай мезгілінде сол бірнеше кезеңнің әрқайсысы басталғанын көрсететін ешбір ишара жоқ еді; демек, олардың аяқталу жылындағы уақытты дәл белгілеу мүмкін болмады.»

Урия Смит те, Джеймс Уайт та 1844 жылы аяқталады деп танылған пайғамбарлық кезеңдердің 2520 және 2300 жыл болғанына куәлік етеді; бұл ретте олар Эллен Уайттың Early Writings кітабының 236-бетінен бастап қолданған дәл сол тіркестерді қолданады.

Ақиқат тізбегі: Уильям Миллердің бастау нүктелері

«Ерте жазбалар», 230-бет: «Құдай Өз періштесін» — періште Жәбірейілді — «Киелі кітапқа сенбеген бір диқанның» — Уильям Миллердің — «жүрегіне әсер ету үшін жіберді, оны пайғамбарлықтарды зерттеуге жетеледі. Құдайдың періштелері сол таңдалған жанға қайта-қайта келіп, оның ойын бағыттап, Құдай халқына үнемі күңгірт болып келген пайғамбарлықтарды оның түсінуіне ашты. Ақиқат тізбегінің бастамасы оған берілді, және ол буыннан буын іздеуге жетеленді, ақырында Құдай Сөзіне таңданыс пен сүйсінумен қарады. Ол сол жерде ақиқаттың кемел тізбегін көрді. Бұрын шабыттанбаған деп санаған сол Сөз енді оның көз алдында өз сұлулығы мен даңқымен ашылды. Ол Киелі жазбаның бір бөлігі екіншісін түсіндіретінін көрді»,

Жәбірейіл оған біз «мәтіндерді дәлел ретінде тізбектеу» деп атайтын әдісті көрсетті: өсиет үстіне өсиет, мұнда аздап және онда аздап.

Жәбірейіл оған ақиқат тізбегінің бастауын және Киелі жазбадан дәлел келтіру әдісін берді.

Уильям Миллер, Advent Review and Sabbath Herald, 1854 жылғы 18 сәуір: «Жазбаларды одан әрі зерттеу арқылы мен басқа ұлттар үстемдігінің жеті заманы яһудилер Манассияның тұтқынға алынуы кезінде тәуелсіз халық болудан қалған сәттен басталуға тиіс деген қорытындыға келдім; ең үздік хронологтар мұны б.з.д. 677 жылға жатқызады; 2300 күн ең үздік хронологтар б.з.д. 457 жыл деп белгілеген жетпіс аптамен бірге басталды; ал күнделіктің жойылуынан және қаңыратып тастайтын жиіркеніштің орнатылуынан басталатын 1335 күн [Даниял 12:11] пұтқа табынушылықтың жиіркеніштері жойылғаннан кейін папалық үстемдіктің орнатылуынан есептелуге тиіс еді, әрі мен жүгінуге мүмкін болған ең үздік тарихшылардың айтуынша, мұны шамамен 508 жылдан бастап есептеу керек».

Эллен Уайттың айтуынша, Габриел Уильям Миллерге ақиқат тізбегінің бастауын берді, ал Уильям Миллер өзіне берілген үш бастау нүктесінің 508, б.з.д. 677 және б.з.д. 457 жылдар екенін куәландырады. Түн ортасындағы айқай тарихын тудырған осы пайғамбарлықтардың бастау нүктелерін оған періште Габриел берді.

Соңғы алдау: Пайғамбарлық рухын қабылдамау

Таңдамалы хабарлар, 1-кітап, 48-бет: «Шайтан . . . үнемі жалғанды тықпалап, адамдарды ақиқаттан тайдыруға тырысады. Шайтанның ең соңғы алдауы — Құдай Рухының куәлігін пәрменсіз ету». Шайтанның соңғы алдауы — Пайғамбарлық Рухын жою.

Егер осы іргелі ақиқаттарды теріске шығарсаңыз, онда сіз бір мезгілде Пайғамбарлық Рухын да теріске шығарып отырсыз. Эллен Уайт 2520-ға өзінің қолдауын білдіреді. 2520-ны теріске шығарсаңыз, бесіктегі баланы да, шылапшын ішіндегі суды да бірге төгіп тастаған боласыз.

«Шайтан ... үнемі жалғанды тықпалап, адамдарды ақиқаттан тайдыруға тырысады. Шайтанның ең соңғы алдауы — Құдай Рухының куәлігін күшін жойғандай ету болады. “Аян жоқ жерде халық азады” (Накыл сөздер 29:18)». Мұнда ол Пайғамбарлық Рухын қабылдамау туралы айтып отыр және соған байланысты, егер Пайғамбарлық Рухын қабылдасандар, аян жоқ жерде халық азатынын айтады. Аян деген не? Егер Пайғамбарлық Рухын қабылдасандар, сендерге жетіспейтін аян қандай?

«Аянды жаз, оны тақталарға анық етіп түсір, оны оқыған адам жүгіріп өте алсын». Аввакум 2:2 (KJV).

Егер сіз Пайғамбарлық Рухын қабылдасңыз, 1843 жылғы кестені де қабылдамайсыз; ал егер осы кестені қабылдасңыз, Пайғамбарлық Рухын қабылдамайсыз.

«Шайтан әртүрлі жолдармен және түрлі құралдар арқылы Құдайдың қалдық халқында шынайы куәлікке деген сенімді шайқалту үшін асқан айлакерлікпен әрекет ететін болады. Куәліктерге қарсы шайтандық сипаттағы өшпенділік тұтандырылады». Кейде біз «шайтандық» дегенді зұлым істермен байланыстырамыз, бірақ «Патриархтар және пайғамбарлар» кітабында бізге Шайтанның күмәнді астарлап сіңіру арқылы әрекет ететіні айтылған. Бұл — Пайғамбарлық Рухына және осы іргелі ақиқаттарға қарсы бағытталған шайтандық шабуыл. Бұл күмәндерді біз сенуге тиіс деп есептелетін адамдар астарлап сіңіру арқылы іске асады.

Куәліктерге қарсы шайтандық сипаттағы бір өшпенділік тұтандырылатын болады. Шайтанның әрекеттері қауымдардың оларға деген сенімін шайқалтуға бағытталады, мұның себебі мынау: егер Құдай Рухының ескертулері, әшкерелеулері және кеңестері ескерілсе, онда Шайтан өз алдауларын енгізіп, жандарды өз адасуларына матап қою үшін соншалықты айқын жолға ие бола алмайды. Selected Messages, book 1, 48.

Осыны қорытындылай келе, Уайт қарындас болашақтан қорқатын ештеңеміз жоқ, тек Жаратқан Иенің бізді қалай жетелегенін ұмытып кетуден ғана қорқуымыз керек дегенде, мен оның айтып отырған Жаратқан Иенің жетелеуі — Кідіру Уақытынан жабық есікке дейінгі тарих, яғни «Түн ортасындағы айқай» деген атаумен бейнеленген тарих деп айтып отырмын. Болашақтан қорқатын ештеңеміз жоқ, тек Жаратқан Иенің бізді Түн ортасындағы айқай тәжірибесінде қалай жетелегенін, сондай-ақ осы жетелеуге қатысты ілімдерді ұмытып кетуден ғана қорқуымыз керек. Осы тәжірибені туғызған ілімдер — Жәбірейіл періште Уильям Миллерге берген мерзімдерден басталатын үш уақыт пайғамбарлығы. Болашақтан қорқатын ештеңеміз жоқ, тек Мәңгілік Ізгі Хабардың шарықтау шегі арқылы Жаратқан Ие миллериттерді жетелеген кезде, Түн ортасындағы айқай тәжірибесін туғызған осы ілімдерді, соның ішінде 2520-ны да, ұмытып кетуден ғана қорқуымыз керек.

Бір нәрсе анық: Шайтанның туының астында тұруды тандаған Жетінші күн адвентистері, ең алдымен, Құдай Рухының Куәліктерінде қамтылған ескертулер мен әшкерелеулерге деген сенімінен бас тартады.

Егер сен Негіздерді теріске шығарсаң, Пайғамбарлық рухын теріске шығарасың. Егер Пайғамбарлық рухын теріске шығарсаң, Негіздерді теріске шығарасың. Олар ажырамас

бірлікте. Пайғамбарлық рухы жоқ жерде аян да жоқ.

Үлкенірек бағышталуға және әлдеқайда қасиетті қызметке шақыру айтылуда және айтыла бермек. Қазір Шайтанның сыбырларын жеткізіп жүргендердің кейбірі есін жияды. Сенім артылған маңызды орындарда осы уақытқа арналған ақиқатты түсінбейтіндер бар. Оларға бұл хабар жеткізілуге тиіс. Егер оны қабылдаса, Мәсіх оларды қабыл алып, Өзімен бірге қызмет етушілер етеді. Ал егер олар бұл хабарды тыңдаудан бас тартса, онда олар Қараңғылық Әміршісінің қара туы астына өтіп, сол жақта тұрады.

Маған осы уақытқа арналған қымбат ақиқат адамның санасына барған сайын неғұрлым айқын ашылып жатқанын айту тапсырылды. Ерлер мен әйелдер ерекше бір мағынада Мәсіхтің тәнін жеп, Оның қанын ішуге тиіс. Түсініктің дамуы болады, өйткені ақиқат үнемі кеңейе түсуге қабілетті. Ақиқаттың құдайлық Бастаушысы Оны тануды жалғастыратындармен барған сайын жақынырақ, тіпті одан да жақынырақ қарым-қатынасқа енеді. Құдай халқы Оның сөзін көктен түскен нан ретінде қабылдаған кезде, олар Оның шығуы таң іспетті дайындалғанын білетін болады. Олар тән тамақ жеген кезде тәндік күш қабылдайтыны сияқты, рухани күш алады.

Біз Жаратқан Иенің Исраил ұлдарын Мысырдың құлдығынан алып шығып, оларды шөл дала арқылы Қанаханға бастап барудағы ниетін тіпті де толық ұғына бермейміз.

«Ізгі хабардан жарқырап тұрған Құдайлық сәулелерді жинақтай келе, біз яһудилік тәлім-тәртіпті анағұрлым айқынырақ түсінетін боламыз және оның маңызды ақиқаттарын тереңірек бағалайтын боламыз. Біздің ақиқатты зерттеуіміз әлі аяқталған жоқ. Біз нұрдың аз ғана сәулелерін жинадық. Күн сайын Сөзді зерттейтіндерден болмағандар яһудилік тәлім-тәртіптің мәселелерін шеше алмайды. Олар ғибадатхана қызметі үйреткен ақиқаттарды түсінбейді. Құдайдың ісі Оның ұлы жоспарын осы дүниелік тұрғыдан түсінудің салдарынан тежеледі. Болашақ өмір Мәсіх бұлтты бағананың жамылғысында Өз халқына берген заңдардың мағынасын ашып береді». Spalding and Magan, 305, 306.

Анның таңбасын қабылдайтын сол адвентистер, Шайтанның туының астында тұрып, ең алдымен Пайғамбарлық Рухын қабылдамайды.

Бұл үзіндіде екі топ бар: Жаратқан Иені тануды жалғастыратындар, Оның тәнін жеп, қанын ішуді жалғастыратындар және Құдай Сөзін зерттеуді жалғастыратындар, сондай-ақ мұны істемейтіндер. Ақиқаттың дамуы аяқталған жоқ; олар Қасиетті орын қызметі туралы әлі айтылмаған жайттарды айтатын болады. Олар Мәсіхтің уақытындағы дәуірдің ауысуына ерекше назар аударатын болады; бұл Миллершілер уақытындағы өзгерісті алдын ала бейнелеп, Мәсіх Өлілерге Соттан Тірілерге Сотқа ауысатын дәуірге меңзейді. Олар Қасиетті орын туралы және Жаратқан Иенің осы дәуір ауысуларындағы Өз қозғалыстарын Өз Рухын төгуі арқылы қалай белгілейтіні туралы айтатын болады.

Тағы бірнеше дәйексөз келтірейік, сонда ісіміз де тәмам болуға жақын.

Түн жарымындағы Үндеуді қабылдамайтын Жетінші күн адвентистері жолдан тайып, Түн жарымындағы Үндеудің тарихын туғызған Иеміздің басшылығын және ілімдік тәлімдерін теріске шығарады. Біздің қорқуымыз тиіс нәрсе — сол тәлімдерді теріске шығару және сол тәжірибені түсінбеу. Осылай ете отырып, біз Пайғамбарлық Рухын теріске шығарамыз.

Уайт әпке 2520-ға өзінің мақұлдау мөрін басады. Біз оның 1843 жылғы Кестедегі басқа ақиқаттарға қалайша өзінің мақұлдау мөрін басатынын көрсетеміз.

Дүниенің ақырында, мұның бәрі біздің тарихымызда Мәңгілік Ізгі Хабардың шарықтау шегіне жеткен кезде, Адвентизм Уильям Миллердің тәжірибесінен көрінгендей, алдын ала бейнеленген үш сатылы сыналудың үдерісімен бетпе-бет келеді.

Уильям Миллер үш қателік жасады: (1) Ол Түн ортасындағы айқайды қабылдамай, төмендегі зұлым дүниеге бастайтын жолдан тайып кетті. (2) Осыдан кейін ол адамдық ықпалға, яғни Джошуа Хаймсқа, сенім артты. (3) Ол сенбіні қабылдамады.

Бір сұрақ туды: «Ол сенбілік күнді ме, әлде Киелі орынды ма жоққа шығарды?» Сол уақыт кезеңінде жердегі киелі орыннан Көктегі Киелі орынға ауысқан ілім Миллерге толық ұғынықты болмауы мүмкін. Эллен Уайт Қасиеттілердің Қасиеттісіне жетектеліп кіргізілгенде, ол өсиет сандығының ішінде Он Өсиетті көрді, ал Сенбі туралы Өсиеттің айналасында киелі нұр жарқырап тұрды.

Миллер қабылдамаған нәрсе Құдайдың заңы — сенбі күні еді. Осылайша Миллер Түн ортасындағы айқайды қабылдамай, содан кейін адам баласына сүйеніп, ақырында аңның таңбасын қабылдады. Бұл дүниенің ақырында қайтадан қайталанатыны.

«Куәліктер», 5-том, 211-бет: «Мұнда біз шіркеудің — Иеміздің қасиетті үйінің — Құдай қаһарының соққысын ең алдымен сезінгенін көреміз. Құдай мол нұр берген және халықтың рухани мүдделерінің сақшылары болып тұрған қарттар өздеріне жүктелген сенімді ақтамады.»

Ол Езекиел 8 және 9-тарауларға, яғни мөр басуға қатысты түсініктеме беріп отыр. Уайт әпке Езекиел 9-тағы мөр басу Аян 7-тағы мөр басумен бірдей екенін айтады. Ол 144 000-ның мөрлену кезеңі туралы айтып отыр. Ол күзетші болуға тиісті болғандардың өздеріне сеніп тапсырылған аманатқа опасыздық жасағанын айтады.

«Бұрынғы күндердегідей ғажайыптарды және Құдай құдіретінің айқын көрінісін күтудің қажеті жоқ» деген ұстанымды олар қабылдады. «Замандар өзгерді». Олардың алғашқы қателігі — Түн ортасындағы дауысты жоққа шығарып: «Түн ортасындағы дауыс тарихында болған нәрсе қайталанбайды»,— деуі болды.

Олар жолдан тайып барады.

«Бұл сөздер олардың сенімсіздігін нығайтады, сондықтан олар: Жаратқан Ие жақсылық та істемейді, жамандық та істемейді, — дейді. Ол Өз халқын сотпен жазалау үшін тым мейірімді. Осылайша, «Тыныштық пен қауіпсіздік» — Құдай халқының күнәларын және Жақып үйінің заңсыздықтарын көрсету үшін енді ешқашан дауыстарын кернейдей

көтермейтін адамдардың ұраны. Үрмейтін осы мылқау иттер — ренжіген Құдайдың әділ кегін сезінетін солар. Ерлер, бойжеткендер және кішкентай балалар — бәрі бірге қырылады». Куәліктер, 5-том, 211.

Еремия Уильям Миллердің екінші сәтсіздігі туралы былай деді: «Жаратқан Ие былай дейді: адамға сенім артатын, өзіне тәнді тірек ететін, әрі жүрегі Жаратқан Иеден ауытқитын адамға қарғыс болсын». Еремия 17:5. Егер сен адамға сенім артсаң, жүрегің Жаратқан Иеден ауытқиды.

Соңында болатын алғашқы қабылдамау — Құдай құдіретінің көрініс беруінің қайталануы болып табылатын Түн ортасындағы айқай. Екіншісі — тәнге сүйену. Үшіншісі — Жексенбілік заң.

Тек екі-ақ топ болуы мүмкін. Әр тарап айқын түрде не тірі Құдайдың мөрімен, не аңның немесе оның мүсінінің таңбасымен таңбаланған. Адамның әрбір ұлы мен қызы өзіне жетекші ретінде не Мәсіхті, не Бараббаны таңдайды. Ал өздерін адал емес жақтың жағына қойғандардың бәрі Шайтанның қара туының астында тұр және олар Мәсіхті теріске шығарып, Оны қорлап пайдаланғаны үшін айыпталады. Олар өмір мен ұлылық Иесін әдейі айқышқа шегеледі деп айыпталады.» Review and Herald, January 30, 1900.

Бір нәрсе анық: Шайтанның туының астында өз орнын алатын Жетінші күн адвентистері ең алдымен Пайғамбарлық Рухына деген сенімінен бас тартады.

Адвентизм Уильям Миллер өте алмаған үш сатылы сынақ үдерісін қайталайды. Бірақ періштелер Миллерді тұрғызып, оны Құтқарушысының қасына алып кетуді күтіп тұр. Ал аңның таңбасын қабылдайтын адвентистер үшін, оларды күтіп тұрған періштелер солар емес.

Маған қайта-қайта Құдай халқының өткендегі тәжірибелері өлі деректер деп саналмауға тиіс екені көрсетілді. Біз бұл тәжірибелердің жазбасына былтырғы күнтізбеге қарағандай қарамауға тиіспіз. Бұл жазба жадымызда сақталуға тиіс, өйткені тарих қайталанады. Publishing Ministry, 175.

Неге бізге Түн ортасындағы дауысты еске сақтау қажет? Өйткені тарих қайталанбақ. Осы тарихта сілкіністі тудыратын хабар 2520 мен 2300 болады; осыған байланысты ол адамдарды шіркеулерден шығарып жібереді.

Алайда осы тарих, Түн ортасындағы айқай, шын мәнінде қайталана ма, әлде бұл тек өткен бір тарих қана ма? Келесі дәйексөзге назар аударыңыз:

Зұлымдықтың, алдау мен адасудың, өлімнің қап-қара көлеңкесінің ішінде жатқан бір дүние бар, — ұйқыда, ұйқыда. Оларды ояту үшін жаны қиналып, азап шегіп жүрген кімдер? Оларға қай дауыс жете алады? Менің санам болашаққа аударылды; сонда белгі берілетін болады. «Міне, Күйеу жігіт келіп қалды; Оны қарсы алуға шығындар». Бірақ кейбіреулер шамдарын толықтыру үшін май алуды кешеуілдеткен болады, сөйтіп тым кеш қалып, маймен бейнеленген мінездің басқаға берілмейтінін түсінеді. Review and Herald, 1896 жылғы 11 ақпан.

Түн ортасындағы айқайдың тарихы әрбір сөзіне дейін дәл қайталанады.

Эллен Уайт 2520-ның жарамды уақыттық пайғамбарлық екенін және Иеміздің оны кідіру уақытын, яғни ерлер мен әйелдерді Мәсіхпен бірге Ең Қасиетті Орынға сенім арқылы кіруге дайындаған тәжірибені қалыптастырған түңілуді тудыру үшін қолданғанын түсінді.

Біз әлі Киелі кітаптан 2520-ны дәлелдеуге тырысқан жоқпыз. Хабаққұқтың Екі Кестесі жөніндегі осы зерттеуде біз әуелі Эллен Уайттың бүгінгі күні адвентизм теріске шығарып жатқан осы ілімдерді қолдайтынын айқын көрсеткіміз келеді; содан кейін Киелі кітаптық зерттеуге көшеміз.